

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De eorundem regula & incrementis. IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

VITA THOMAE A KEMPIS.

7. Hoc itaque prædicandi, prædicandi, docendi, exhortandi, sanctissimè & austerissimè viuendi, & mundi, ac quicquam eius esset, contemnendi studio in eo perspecto, adhæserunt illi complures viri docti: inter quos præcipuus, & inter primos venerabilis futurus, Pater Florentius Leiderdamus, in consinio Hollandiæ, ad sextum à Traiecto lapidem, claris & splendidis natalibus ortus, & liberalium artium in Pragensi apud Bohemos gymnasio tunc claro, & nondum hæresi (quæ adhuc cristam erigit) infecto, professor cum insigni laude effectus, in collegio D. Petri apud Traiectum canonicatum adeptus; omni pompa & opum splendore dimisso, sanctissimi Gerardi sodalitiū iniit: à quo tandem omni ex parte probatus, quanquam inuitus ad sacerdotium est prouectus: & ecclesiæ S. Lebuini Darentriensis vicarius constitutus, toti clero omniq̃ populo præluxit eo vsque, vt à Magno ipso, iam iamque naturæ legibus & fati concessuro, totius sodalitiij pædonomus ac moderator sit electus.

8. Obijt autem Magnus, plenior sanctitatis quàm dierum, anno Domini millesimo trecentesimo octogesimo quarto: ætatis suæ quadragesimo quarto, cum ingenti sanctæ vitæ præconio, quod nec chronicarij celebres reliquerunt tacitum. Sed priusquam ad superos transiret, ad religiosas domos extruendas opes animosque adiecerat. Verùm quod ipse præuentus morte non potuit, per successores effectum est, à quibus extractæ sunt domus duæ Canonicorum sub regula D. Augustini militantium, nunc valde illustres, altera in VVindeshem, altera in diuæ Agnetis monte iuxta Svollas, vt latissimè scripsit Malleolus.

CAPVT IX.

De clericorum regularium, & qui vulgò Fratres dicuntur, institutis & incrementis.

POST transitum itaque Garardi Magni, successor eius Florentius, fragilitatis humanæ neque ignarus neque immemor; vt sancta & salubris illa institutio non statim intercideret, ex sodalium præsertim seniorum consilio, quæ à Magno didicerat formam viuendi omnibus suis sequacibus citra votum seruandam præscripsit. Statuitque, vt quam proximè possent, ad apostolorum & primæ Christi ecclesiæ vitam accederent: ita vt in tota congregatione esset cor vnum, & nullus quicquã sibi diceret aut diceret proprium. Nullus extra domum sacerdotia ambiret, nec vbiuis gentium, aut beneficia ecclesiastica, aut officia mundana, lucri gratia. Domi autem, qui digni inuenirentur, ad sacer-

VITA THOMAE A KEMPIS.

facerdotia sancta non nummosa promouerentur. Omnes autem castè & in paupertate viuerent, in eo habitu, quem Magnus instituerat.

2. Nullus ostiatim mendicaret: & ne ad id paupertate cogerentur, cauit ne quisquam otio indulgeret: sed omnes, vbi docti essent, sacros libros scriberent, aut pueros docerent. Deum ipsi, & omnes quos erudirent, summa pietate venerarentur & colerent. Proximum iusta charitate diligere, & elemosynis indigentem iuxta facultatem fouerent. Ipsi autem inter se fraterna charitate conuierent. Primario seu patri suo, in omnibus licitis & honestis, sine magna inquisitione audientes essent; vt qui summum in charitate & obedientia meritum reponerent. Omnia præterea luera, siue ex communi siue ex priuato labore obuientia, iuxta apostolicum institutum, ad primarij ponerent pedes, nihil (si qua fortè occasione sodalium relinquerent) secum asportaturi.

3. Qua forma ab eis suscepta mirum in modum excreuerunt: ita vt colonias, & quasi apum sanctarum examina, ad totam ferè Germaniam emitterent: sursum in Frisiam, Westphalam, & subsequentes paulatim prouincias: deorsum in Geldriam, Hollandiam, Brabantiam, Flandriam, & hisce diebus Cameracum vsque: vbi opera & accuratone eximia doctrinæ & laudata vitæ Parisiensis scholæ Theologi, magistri Ioannis Standonci, honorabilem inceperunt Academiam; missuri (si vero ducor augurio) propediem pro omnem Galliam strenuos vineæ dominicæ colonos. Quod non esset magnopere mirandum ijs, qui eorum mores ac instituta, & quæ ex eis Christiana religio sumpsit incrementa norint. Cuius rei Malleolus noster, in proximo capite, amplissimum perhibebit testimonium. Nam ex huiusmodi clericorum regularium ac Fratrum congregatione in diuersis locis constituti sunt: alij sanctarum monialium, alij pauperum religiosorum nondum sacerdotes habentium Patres, & confessionum auditores, sacramentorumque administratores.

4. Ex discipulis autem & eorum auditoribus referta & sustentata sunt omnia verè religionis cœnobia, vt Thomas prædicat, Carthusiensium, Cisterciensium, Benedictinorum, & præcipuè Canonicorum D. Augustini: quos quasi bis canonem seruantes, iterato vocabulo, Regulares vocant. Nostra autem tempestate, vt ipse vidi, quam plurimè domo Gandauensi ingressi sunt cœnobia Minoritarum, regulam sancti Francisci obseruantium, & Prædicatorum, & Carmelitarum, qui duo illic antiquas & merito laudatas habent congregationes. Nam à pueritia mea vidi eos in ordinis sui obseruatione & sanctitatis splendore suauissimum ad populi ædificationem odorem Christo offerentes. Sed

†††

audia-

VITA THOMAE A KEMPIS.

audiamus Malleolum, ita de se capite primo ac de discipulis Florentij differentem.

CAPVT X.

De Thoma Malleoli ad dictos fratres appulsu, & apud eos adificatione.

I. Vm igitur studij causa in annis adolescētiæ Dauentriam peruenissem, quæ sui iter pergendi ad regulares in Wyndesem. Ibi que inuentis Fratribus canonicis regularibus cum germano meo, hortatu illius inductus sum adire summæ reuerentiæ virum, M. Florentium, Dauentriensis ecclesiæ vicarium sacerdotemq; deuotum: cuius fama dulcissima ad partes superiores iam ascenderat, & in amorem sui mentem meam traxerat: quem frequens turba scholarium, in diuinis rebus agentem, commendare solebat. Visu enim & auditu iustus erat, atque omnium oculis gratiosus: utpote verus Dei cultor, & sanctæ matris ecclesiæ deuotissimus venerator.

2. Venientem ergo ad præsentiam Patris reuerendi, mox pietate motus, aliquantisper me secum in domo tenuit, & ad scholas instituit, datis insuper libris, quibus me egere putauit. Demum hospitium, cum quadam honesta & deuota matrona, gratis impetrauit, quæ mihi & alijs multis clericis sapius bene fecit. Adiunctus itaque tam deuoto viro & fratribus eius, quotidie deuotam eorum conuersationem attendi & inspexi: & gauisus sum ac delectatus in bonis moribus eorum, & in verbis gratiæ, quæ de ore humilium procedebant. Quia nunquam prius tales homines tam deuotos & feruentes in charitate Dei & proximi, me vidisse memini: qui inter seculares viuentes, de seculari vita nihil habebant, nihilque de terrenis negotijs curare videbantur. Nam domi quietè manentes, libris scribendis operam sollicitè dabant: sacris lectionibus & deuotis meditationibus frequenter insistentes, ad iaculatas orationes laboris tempore pro solamine recurrebant. Manè etiam dictis matutinis horis ecclesiam visitabant; & inter Missarum celebrationem, primitias oris sui & cordis suspiria Deo libantes, puras manus & oculos mentis, corpore prostrati, leuabant ad cælum, precibus & lamentis, Deum sibi per hostiam salutarem reconciliari quærentes.

3. Huius eximie congregationis primus institutor & spiritua-
lis Rector extitit Dominus ac M. Florentius, virtutibus ornatus,
& diuina sapientia in agnitione Christi refertus: sacre apostolice
vitæ, cum suis presbyteris & clericis, formam humiliter imitan-
do. Isti ergo, cor vnum & animam vnam in Deo habentes, sin-
guli quæ sua erant in commune conferebant, & simplicem victum
ac vestitum accipientes, de castino cogitare vitabant. Sponte
nam.